

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ مُحَمَّدًا وَّ نُصَلِّیْ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْکَرِیْمِ وَعَلٰی عَبْدِهِ الْمَسِیْحِ الْمَوْعُوْدِ

ਖੁਲਾਸਾ ਖੁਤਬਾ ਜੁਮਆ 10.06.2016

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਰੋਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਕਵਾ (ਸੰਜਮਤਾ) ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕਰੋ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤਰਬੀਯਤ (ਸਿਖਲਾਈ) ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤਕਵਾ (ਸੰਜਮਤਾ) ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਵਧਾਓ, ਇਹ ਤਕਵਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇਕ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੇਗਾ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਨੇਕੀਆਂ ਉੱਪਰ ਵੀ ਕੋਇਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਲੱਹ ਦੇ ਨੇੜਤਾ ਵੀ ਦੁਆਏਗਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੀਤੇ ਪਾਪ ਵੀ ਮੁਆਫ਼ ਹੋਣਗੇ ।

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖੁਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 10 ਜੂਨ 2016 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਬੈਤੁਲ ਫ਼ਤੁਹ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ।

ਤਸੱਹੁਦ, ਤਉਜ਼ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਸੂਰਤ ਬਕਰਹ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਆਇਤ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਰਥ ਵਰਨਣ ਕੀਤੇ ।

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ)

“ਯਾਅਯੋ ਹਲੱਜੀਨਾ ਆਮਾਨੂ ਕੁਤਿਬਾ ਅਲੈਕੁਮੁਸਿਅਮੁ ਕਮਾ ਕੁਤਿਬਾ ਅਲਲੱਜੀਨਾ ਮਿਨ ਕਬਲਿਕੁਮ ਲਅਲੱਕੁਮ ਤਤੱਕੂਨ”

ਅਰਥ : ਹੇ ਉਹ ਲੋਕੋ ਜੋ ਈਮਾਨ ਲਿਆਏ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰੋਜ਼ੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਪਰ ਫ਼ਰਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਤਕਵਾਂ (ਸੰਜਮਤਾ) ਧਾਰਨ ਕਰੋ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਇਸ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਅਲੱਹ ਨੇ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਅੰਤ ਸੁਆਰਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ‘ਲਅਲੱਕੁਮ ਤਤੱਕੂਨ’ ਸੋ, ਰੋਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੋਜ਼ੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਸਗੋ ਮਹੱਤਵ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਕਵਾ ਧਾਰਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਓ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਰੱਬ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੇਵਲ ਭੁਖਾਂ ਰਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਰੋਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਕਵਾ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਕਰੋ । ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਤਰਬੀਯਤ (ਸਿਖਲਾਈ) ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤਕਵਾ ਦੇ ਮਿਆਰ

ਨੂੰ ਵਧਾਓ । ਇਹ ਤਕਵਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨੇਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਿਆਰ ਵੀ ਬੁਲੰਦ ਕਰੇਗਾ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਨੇਕੀਆਂ ਉੱਪਰ ਕਾਇਮ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਵੀ ਦੁਆਇੰਗਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੀਤੇ ਪਾਪ ਵੀ ਮੁਆਫ਼ ਹੋਣਗੇ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਨੇ ਇਕ ਮੌਕੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਰੋਜ਼ੇ ਈਮਾਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਫ਼ਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਰੱਖੇ, ਉਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ । ਸੋ, ਜੱਦ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਮੁਆਫ਼ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਤਕਵਾ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮਨੁੱਖ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਰਮਜ਼ਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ । ਤਕਵਾ ਦੇ ਲਾਭ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਲਾਭ ਰੱਬ ਨੇ ਆਪ ਇਹ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ

(فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ)

ਫ਼ਤੱਕੁਲੱਹਾ ਯਾ ਉਲਿਲ ਅਲਬਾਬਿ ਲਅਲੱਕੁਮ ਤੁਫਲਿਹੂਨ”

ਸੋ, ਬੱਧੀਮਾਨੋ ! ਰੱਬ ਦਾ ਤਕਵਾ ਧਾਰਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਓ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੁਰਾਦਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣ । ਸੋ, ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ । ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਐਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਅਸਲ ਸਫਲਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਜਹਾਨ ਦੀ ਵੀ ਸਫਲਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰੱਬ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਬੋਧ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣ ਲਓ ਕਿ ਉਹ ਤਕਵਾ ਉੱਪਰ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲੇਗੀ ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਕਵਾ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਸ਼ੈਤਾਨਾ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਆਂਤਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਬਲ ਉੱਪਰ ਵਿਜੇਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਫ਼ਸੇ ਅਮੱਰਾ (ਪਸ਼ੂ ਬਿਰਤੀ) ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਭੀਤਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ, ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਕਲ ਹੀ ਦੂਸ਼ਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਣਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਮੁਤਕੀ (ਸੰਜਮੀ) ਦਾ ਕੰਮ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਹੋਰਨਾ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸੁਚਾਰੂ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਫਿਰ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਕਵਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੂਖਮ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ । ਰੱਬ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਓ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਵਾ ਹੋਵੇ ਰੱਬ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮ ਪਰਤਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ । ਮੁਤਕੀ (ਸੰਜਮੀ) ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ । ਉਧਾਰਣ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਆਖੇ ਕਿ ਤੂੰ ਕਲਮ ਚੁਰਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਗੁਸ਼ਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ । ਤੇਰਾ ਪਰਹੇਜ਼ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਰੱਬ ਲਈ ਹੈ । ਇਹ ਗੁਸ਼ਾ ਇਸ ਲਈ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਜੱਦ ਤੱਕ ਵਾਸਤਵਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੋਤਾਂ ਨ ਆ ਜਾਣ ਉਹ ਮੁਤਕੀ (ਸੰਜਮੀ) ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੋਜਜ਼ੇ (ਚਮਤਕਾਰ) ਅਤੇ ਇਲਹਾਮ ਵੀ ਤਕਵਾ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਸਲ ਤਕਵਾ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇਲਹਾਮਾ (ਇਲਾਹੀ ਕਲਾਮ) ਤੇ ਦਿਵਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ (ਸੁਪਨਿਆ) ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨ ਪਓ ਸਗੋਂ ਤਕਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੋ, ਜੋ ਮੁਤਕੀ (ਸੰਜਮੀ) ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਇਲਹਾਮ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤਕਵਾ (ਸੰਜਮਤਾ) ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਲਹਾਮ ਵੀ ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ । ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਹਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਤਕਵਾ ਦੇ ਸੂਖਮ ਮਾਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਪੂਰਨਤਾ ਯੋਗ ਨਬੀ ਯੋਗ ਉਮੱਤ (ਕੌਮ) ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਕਿਉਂਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਖ਼ਾਤਮਨ

ਨਬੀਯੀਨ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਜੀ ਉੱਪਰ ਨਬੂਵੱਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ । ਜੋ ਰੱਬ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਾਮਤਾਂ ਦੇਖਣਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਵੀ ਚਮਤਕਾਰੀ ਬਣਾ ਲਏ । ਸੋ, ਇਹ ਇਨਕਲਾਬ ਸਾਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਆਪ ਦੀ ਉੱਮੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਪ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਧੇ ਅਤੇ ਹਕੀਕੀ ਤਕਵਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ।

ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਨੇਕੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤਕਵਾ ਹੈ, ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਤਕਵਾ ਧਾਰਨ ਕਰੋ । ਤਕਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ । ਤਕਵਾ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ ਹਰ ਇਕ ਸੂਖਮ ਤੋਂ ਸੂਖਮ ਪਾਪ ਤੋਂ ਬਚਣਾ । ਤਕਵਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਬਦੀ ਦਾ ਸੰਦੇਹ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰੀਏ । ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜ਼ਾਹਿਰੀ ਬਦੀ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਸਗੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚੋ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਦਿਲ ਦੀ ਨਹਿਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਨਹਿਰਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ ਉਧਾਰਣ ਲਈ ਜ਼ੁਬਾਨ (ਜੀਭ) ਹੈ । ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਗੰਦੀ ਹੈ ਰੋਜ਼ੇ ਰਖੱਣ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਤੇ ਗਾਲ਼ਾਂ ਕਢਣ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਗਲਤ ਕੰਮ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲਓ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤਕਵਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ ।

ਫਿਰ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਗ਼ਰੀਬੀ ਤੇ ਮਿਸਕੀਨੀ ਵਿੱਚ ਲੰਘਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਕਵਾ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਗ਼ਰੀਬੀ ਤੇ ਮਿਸਕੀਨੀ ਨਾਲ ਬਤੀਤ ਕਰਨ । ਇਹ ਤਕਵਾ ਦੀ ਇਕ ਟਾਹਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਅਣਉਚਿਤ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਕਾਰਣ ਜੋ ਗੁੱਸਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਗੁੱਸਾ ਜੇਕਰ ਮੌਕੇ ਮਹਿਲ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਪਰ ਅਕਾਰਣ ਹੀ ਨਿੱਕੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਪਰ ਗੁੱਸਾ ਲੜਾਈ ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਚੋ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਵੱਡੇ ਆਰਿਫ਼ਾਂ ਤੇ ਸੱਚਿਆਰਾਂ ਲਈ ਅਖੀਰਲੀ ਤੇ ਕਠਿਨ ਮੰਜ਼ਲ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਜਮਾਤ ਵਾਲੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਸਮਝਣ ਜਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਉੱਪਰ ਹੰਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੂੜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਦੇਖਣ । ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੈ ਜਾਂ ਛੋਟਾ ਕੌਣ ਹੈ । ਇਹ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਕਾਰਤ ਹੈ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਕਾਰਤ ਬੀ ਵਾਂਗ ਵਧੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਸਬਬ ਹੋਵੇ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵੱਡਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮਿਸਕੀਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਕੀਨੀ ਨਾਲ ਸੁਣੇ । ਉਸ ਦੀ ਦਿਲਜੋਈ ਕਰੇ, ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੇ ਕੋਈ ਚਿੜ੍ਹ ਦੀ ਗੱਲ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਨ ਲਿਆਏ ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚੇ ।

ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਕਿ ਮੁਤੱਕੀ ਕੌਣ ਹੈ ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰੱਬ ਦੇ ਕਲਾਮ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਤੱਕੀ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਲੀਮੀ ਅਤੇ ਮਿਸਕੀਨੀ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੰਕਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਛੋਟਾ ਵੱਡਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ

ਸਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇ । ਰੱਬ ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਜਾਰਾਦਾਰ ਨਹੀਂ । ਉਹ ਖਾਸ ਤਕਵਾ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤਕਵਾ ਕਰੇਗਾ ਉਹ ਉੱਚਤਮ ਮੁਕਾਮ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ।

ਫਿਰ ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸੱਚੀ ਸਿਆਣਪ ਤੇ ਸੱਚੀ ਸੋਚ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਸੱਚੀ ਸਿਆਣਪ ਤੇ ਸੱਚੀ ਸੋਚ ਜਾਂ ਸੱਚੀ ਅਕਲ ਰੱਬ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਲਾਏ ਬਿਨਾ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ । ਇਸ ਲਈ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੋਮਿਨ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਤੋਂ ਡਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੂਰੇ ਇਲਾਹੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਸੱਚੀ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਹਕੀਕੀ ਅਕਲ ਕਦੇ ਵੀ ਨਸੀਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੱਦ ਤੱਕ ਤਕਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨ ਹੋਵੇ ।

ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹੋ, ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪ ਤਕਵਾ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਧਾਰਣ ਕਰੋ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੇਵਲ ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਸਗੋਂ ਸਾਨੂੰ ਤਕਵਾ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਪਨਾਉਣੀ ਪਏਗੀ । ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਾ ਹਾਂ । ਪਹਿਲਾਂ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਰਥਾਤ ਸਬਰ (ਸਹਿਨਸ਼ੀਲ) ਅਤੇ ਸੰਤੋਖ । ਜਿਵੇਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਟਾਕਰੇ 'ਤੇ ਸਰਹਦ ਉੱਪਰ ਘੋੜਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੱਦੋਂ ਨ ਨਿਕਲ ਸਕੇ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋ । ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਹਦਾਂ ਉੱਪਰ ਘੋੜੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਲਈ ਫੌਜ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡੀਆਂ ਸਰਹਦਾਂ ਵਿੱਚ ਨ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋ ਫੌਜੀਆਂ ਵਾਂਗ । ਅਜਿਹਾ ਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਰਹੱਦ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਕੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਹਾਨੀ ਪਹੁੰਚਾਏ । ਫਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਰਨਣ ਕਰ ਚੁਕਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪੱਖ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਕਵਾ ਤੇ ਤਹਾਰਤ (ਪਵਿੱਤਰਤਾ) ਅਪਣਾਓ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਰੱਬ ਦੀ ਪਨਾਹ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਿਲੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕੋ । ਰੱਬ ਦੀ ਪਨਾਹ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਿਲੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕੋਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਤੇ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੋਗੇ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਤੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਚਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਤੇ ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ ਅਜਿਹੇ ਨ ਬਣਾਓ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਦਾਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇ । ਬਦਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਪਰ ਅਮਲ ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਦਾਗ ਲਗਦਾ ਹੈ । ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਉਲਟੀਆਂ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਪੱਗ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਗੋਰਿਆਂ ਤੇ ਗੰਦੇ ਨਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿਗਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਈਸਾਈ ਉਸ 'ਤੇ ਹਸੱਦੇ ਹਨ । ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਰੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਜ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਲਾਲਤ ਦਾ ਸਬਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਆਪੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ । ਸੋ, ਆਪਣੇ ਚਾਲ ਚਲਨ ਅਤੇ ਤੌਰ ਤਰੀਕੇ ਅਜਿਹੇ ਬਣਾ ਲਓ ਕਿ ਕੁਛੌਰ (ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ) ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਜੋ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨ ਮਿਲੇ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਵਿਗੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਜੇਕਰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਪਰ ਅਸੀਂ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਮੰਨੋ, ਅਸੀਂ

ਇਸ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ? ਝੂਠ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਬੁਰਾਈ ਹੈ ਜੋ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਣ ਜਿਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਉੱਪਰ ਪਰਖੀਏ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਅਧਿਕਤਰ ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਗਿੱਸੇ ਹੋਣ । ਸੋ, ਬੈਅਤ ਤੇ ਤਕਵਾ ਦਾ ਇਹ ਤਕਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਬਚੀਏ ਅਤੇ ਏਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਧਰਮ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਅਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਅਧਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਛੱਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਹੋਲ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਅਜਿਹਾ ਨ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਾਡੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਗ਼ਲਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਲਾਭ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਸੋ, ਤਕਵਾ (ਸੰਜਮਤਾ) ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ।

ਫਿਰ ਰੱਬ ਦੇ ਖੋਫ਼ ਬਾਰੇ ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲੱਹ ਦਾ ਖੋਫ਼ ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਦੇਖੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਥਨੀ ਤੇ ਕਰਨੀ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੁਮੇਲ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਲ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਸੁਮੇਲ ਹੈ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਜੱਦ ਦੇਖੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਥਨੀ ਤੇ ਕਰਨੀ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝ ਲਏ ਕਿ ਉਹ ਇਲਾਹੀ ਕਰੋਪੀ ਦੇ ਸਬਬ ਹੋਵੇਗਾ । ਜੇ ਦਿਲ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਕਥਨ ਕਿੰਨ੍ਹਾ ਹੀ ਪਾਕ ਹੋਵੇ ਉਹ ਦਿਲ ਰੱਬ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ । ਜੇਕਰ ਦਿਲ ਗੰਦਾ ਹੈ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨੇਕ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਰੱਬ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਰੱਬ ਦਾ ਕਰੋਪ ਭੜਕੇਗਾ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਾਏ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ, ਸੋ ਮੇਰੀ ਜਮਾਤ ਸਮਝ ਲਏ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਬੀਜਾਰੋਪਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਫਲਦਾਰ ਰੁੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇ । ਸੋ, ਹਰ ਇਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਗੌਰ ਕਰੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭੀਤਰੀ ਹਾਲਤ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਜਮਾਤ ਵੀ ਰੱਬ ਨ ਕਰੇ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਤ ਭਲਾਈ ਵਾਲਾ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ।

ਫਿਰ ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜਮਾਤ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਤਕਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੈਅਤ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਦਾਵਾ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਸੁਧਾਰਕ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕੀਨਿਆਂ ਸਾੜਿਆਂ ਜਾਂ ਸ਼ਿਰਕ (ਅਨੇਕ ਈਸ਼ਵਰਵਾਦ) ਵਿੱਚ ਗਿੱਸੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪੂਜਕ ਸਨ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ । ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਰੋਗੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਭਾਵੇਂ ਬਿਮਾਰੀ ਛੋਟੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵੱਡੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਬਿਮਾਰੀ ਲਈ ਦਵਾਈ ਨ ਲਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਦੁੱਖ ਨ ਝੱਲਿਆ ਜਾਵੇ ਰੋਗੀ ਸਵਸਥ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ । ਇਕ ਕਾਲਾ ਦਾਗ਼ ਮੂੰਹ ਉੱਪਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਇਕ ਵੱਡੀ ਚਿੰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਇਹ ਦਾਗ਼ ਵਧਦਾ ਵਧਦਾ ਸਾਰਾ ਮੂੰਹ ਹੀ ਕਾਲਾ ਨ ਕਰ ਦੇਵੇ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਾਪ ਦਾ ਵੀ ਇਕ ਦਾਗ਼ ਹੈ । ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਚਿੰਗਾਰੀ ਨਾਲ ਭਾਮੜ ਮੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਚਿੰਗਿਆੜੀ ਉੱਚੇ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦਾਗ਼ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੱਧਕੇ ਪੂਰਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ

ਚੈ । ਇਹ ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਪਾਪ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਵੱਡੇ ਪਾਪ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਾਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਸਾਨੂੰ ਰਮਜ਼ਾਨ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਕਵਾ (ਸੰਜਮਤਾ) ਅਪਨਾਉਣ ਦੀ ਤੌਫੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣੀਏ ਜੋ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਰ ਅਮਲ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ ਅਤੇ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਪਾਕ ਹੋਕੇ ਨਿਕਲੀਏ ਅਤੇ ਨੇਕੀਆਂ ਉੱਪਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਇਮ ਹੋਈਏ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਛੱਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਜਾਂ ਛੁੱਟ ਚੁੱਕੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਫਿਰ ਮੁੜਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਨ ਪਰਤਨ । ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਤੌਫੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ।

Khulasa Khutba 10.06.2016

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Tarnslated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131